

bech. Da jeg sad og lyttede til hendes indlæg, kom jeg til at tænke på den franske forfatter Albert Camus, som engang sagde noget i denne her retning, og det var efter, at han havde oplevet en debat i Nationalforsamlingen: Hvilken pragtopvisning i politisk opportunisme. Når den politiske småtskårenhed bliver for iøjnefaldende, mister både de småtskårnede tilhængere og deres modstandere respekten for politik og for intellektuel retlinethed.

Det er et citat, der ligger en halv generation tilbage eller noget i den retning, men jeg kom til at tænke på det, da jeg hørte Venstres ordførers indlæg, og jeg vil godt begrunde hvorfor.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde: Hvorfor skal de dog overhovedet igennem asylsystemet? Jamen hvad er det dog for et spørgsmål at stille? Har fru Birthe Rønn Hornbech glemt, at Venstre og De Konservative, da de havde regeringsmagten, netop selv fremsatte et lovforslag om, at man kun kunne udskyde asylsagsbehandlingen i to år?

Et spørgsmål stillet på den måde: Hvorfor skal de da overhovedet igennem en asylsagsbehandling? er klar vildledning i forhold til en undrende offentlighed, som jo altså ikke kender til, hvordan denne lovgivning er skruet sammen, fordi man derved prøver at lave en skævforklaring eller en skævvridning af de faktiske vilkår, så mange mennesker tror, at det er noget, vi bare kunne lade være med at gøre.

Derfor vil jeg godt endnu en gang minde om, at asylsagsbehandling kan vi ikke fratage nogen. Bosnierne har vi frataget den i to år, og det eneste, vi gør nu, er, at vi sætter nogle regler for, hvad der skal ske, når folk har fået asyl, og når folk har fået afslag på asyl. Det, vi gør, er, at vi sætter vi en overgrænse for, hvor lang ventetiden kan være ud over de to-tre år, som folk allerede har ventet.

Et andet eksempel fra fru Birthe Rønn Hornbechs tale er spørgsmålet: Hvorfor skal det her dog jaskes igennem? Hvis der havde været rimelighed til, ville fru Birthe Rønn Hornbech have stillet sig selv det spørgsmål eller i det mindste stillet det til os andre, dengang vi besluttede, at dette skulle og kunne nemt vedtages inden jul.

Det er samtidig også en besvarelse til hr. Søren Søndergaard, som spurgte lidt til de kommende samarbejdsrelationer, og om det vil jeg godt sige, at når både fru Birthe Rønn Hornbech og ordføreren for Det Konservative Folkeparti sagde – og det er et direkte citat fra fru Birthe

Rønn Hornbechs indlæg: »Vi fik ikke noget tilbud om at få indflydelse«, så er det jo rent hukommelsestab. Jeg vil godt minde om de møder, vi holdt, de forhandlinger, vi havde den 22. og den 24. i forrige måned. De møder holdt vi med henblik på at finde en enighed og finde den bredde, der nu engang skulle til. Det var et lovforslag, som indeholdt både noget, som V og K godt kunne lide, og noget, som V og K var mindre begejstrede for.

Det, som V og K godt kunne lide, var de opstramninger, som vi netop stemte om, og det endte så med at blive lovforslag nr. L 85. Men man brød sig ikke så meget om det med bosnierne. Som led i de forhandlinger endte det med – inspireret direkte af Det Konservative Folkeparti – at vi splittede lovforslaget op. Det blev til to lovforslag. Der blev lavet en aftale med V og K om opstramningerne og tilsvarende med SF og liste Ø om bosnierloven. Og samtidig så vi hinanden i øjnene og sagde – og det er jo så senere blevet gentaget på Retsudvalgets møde – at så ville man ikke træne den del af det, som man ikke brød sig om.

Det vil sige, at det, der er sket her, er sket i fuld overensstemmelse med det, vi har siddet og sagt under forhandlingerne, og derfor er det faktisk ret ejendommeligt at høre fru Birthe Rønn Hornbech, der var den allerførste, der blev indbudt til forhandlinger, sige: Vi fik jo slet ikke noget tilbud om at få indflydelse. Jo, det var derfor, vi forhandlede. Det var derfor, vi sadovre i Indenrigsministeriet den 22. og den 24., og det var også af den grund, at jeg beklagede, at vi måtte dele det op, men når det nu ikke kunne være anderledes, så valgte vi i fællesskab den metode.

Endnu et eksempel fra Venstres tale. Man siger: Vi vil gerne medvirke til at give bosnierne nogle bedre vilkår. Ja, man kan undre sig! Jeg undrede mig også, da jeg læste betækningsbidraget. For de bedre vilkår er jo præcis dem, som V og K har stemt imod, da de var fremme til afstemning her lige før sommerferien. Altså hvis man gerne vil, hvorfor gør man så det modsatte? Hvad er det dog for en form for politisk logik? Derfor mener jeg, at man også her er ude i en skævvridning af problemerne, og det inspirerede mig som sagt til dette citat.

Så siger fru Birthe Rønn Hornbech også, at Socialdemokraterne kaster sig ud i et frådende raseri, når der skal diskuteres udlændingspørgsmål, men siger jo samtidig, at vi ikke vil diskutere det, at vi fejrer det ind under gultæp-